

litiske forbrydelser. Det foreslås, at der i § 5 indsættes en bestemmelse, hvorefter forbudet ifølge stk. 1 og 2 heller ikke gælder, når handlingen er omfattet af artikel 2, jf. artikel 1, i FN's terrorfinansieringskonvention. At handlingen skal være omfattet af terrorfinansieringskonventionen betyder dels, at selve handlingen er en overtrædelse af konventionens materielle bestemmelser, dels at det land, der anmoder om udlevering, skal have ratificeret konventionen.

Af hensyn til bestemmelsens overskuelighed foreslås de nugældende bestemmelser i § 5, stk. 3 og 4, samt den med lovforslaget foreslåede udvidelse af undtagelserne fra § 5, stk. 1 og 2, indeholdt i et stykke, nemlig et nyt stykke 3.

Efter den nugældende § 5, stk. 3, kan udlevering for en handling omfattet af artikel 1 eller 2 af den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme, ikke afslås med henvisning til forbudet om udlevering for politiske forbrydelser ved udlevering til en medlemsstat i Den Europæiske Union, jf. pkt. 4.1.2.2. ovenfor. Anvendelsesområdet for FN's konventionen til bekæmpelse af terrorbombning og FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme dækker imidlertid visse af handlingerne omfattet af artikel 1 og 2 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme. For de handlinger, der er omfattet af FN-konventionerne, kan der med lovforslaget ikke med henvisning til udleveringslovens § 5 afslås anmodning om udlevering fra en deltagende stat. Det danske forbehold overfor artikel 1 og 2 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme har derfor i dag alene betydning i relation til de europæiske deltagerlande, der ikke er medlemmer af EU, og kun for så vidt angår handlinger, der ikke også er omfattet af FN's terrorbombkonvention eller FN's terrorfinansieringskonvention. For at styrke det internationale strafferetlige samarbejde om bekæmpelse af international terrorisme, foreslås det derfor med lovforslaget, at udlevering for en handling omfattet af artikel 1 eller 2 af den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme ikke kan afslås med henvisning til forbudet om udlevering for politiske forbrydelser, uanset om der er tale om udlevering til et EU-land eller et andet europæisk land, der har ratificeret konventionen. Det bemærkes, at de handlinger, der herefter ikke kan undtages fra udlevering efter § 5, er alvorlige kriminelle handlinger så som kidnapning, gidseltagning mv.

Der henvises til lovforslagets § 5, nr. 6.

Ændringen vil medføre, at Danmark helt kan give afkald på det forbehold, der blev taget ved ratifikationen af den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme over for den særlige bestemmelse i kon-

ventionens artikel 1. Ligeledes vil ændringen medføre, at Danmark ikke vil kunne nægte at yde retshjælp med henvisning til, at der er tale om en politisk forbrydelse, når handlingen er omfattet af artikel 1 eller 2 i terrorismekonventionen.

I forlængelse af disse ændringer foreslås enkelte, i det væsentlige redaktionelle, yderligere ændringer af udleveringsloven og den nordiske udleveringslov.

En enkelt ændring skal dog fremhæves i det følgende.

Efter den gældende bestemmelse i udleveringsloven § 3, stk. 1, 2. pkt., (der efter de foreslåede redaktionelle ændringer bliver til § 2 a, 2. pkt.) kan udlevering af en person uden dansk statsborgerskab kun ske, hvis lovovertrædelsen kan straffes med højere straf end fængsel i 1 år.

Den europæiske udleveringskonvention fra 1957 omfatter ifølge artikel 2, stk. 1, lovovertrædelser, der kan medføre frihedsstraf i en længstetid af *mindst* ét år eller strengere straf. Danmark har i overensstemmelse med konventionen taget forbehold over for denne bestemmelse, således at forpligtelsen til udlevering begrænses til lovovertrædelser, der efter dansk ret kan medføre *strengere* straf end fængsel i 1 år. Det fremgår ikke umiddelbart af forarbejderne til udleveringsloven, hvorfor Danmark har taget dette forbehold.

Efter at kriminalitetskravet i forhold til de andre EU-lande er nedsat til 6 måneders fængsel eller derover, jf. ovenfor pkt. 4.1.2.2., er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke længere grundlag for i forhold til de øvrige europæiske lande at opretholde et forbehold over for 1957-konventionens generelle kriminalitetskrav på 1 års fængsel eller derover.

Det foreslås derfor, at udleveringslovens § 3, stk. 1, 2. pkt., (der efter de foreslåede redaktionelle ændringer bliver til § 2 a, 2. pkt.) affattes i overensstemmelse med 1957-konventionens artikel 2, stk. 1, og at det danske forbehold over for denne bestemmelse tilbagekaldes.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 2.

5. Ikrafttræden

5.1. Bestemmelse om ikrafttræden i FN's terrorfinansieringskonvention

FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme træder ifølge artikel 22 i kraft 30 dage efter, at 22 lande har ratificeret konventionen. Konventionen er endnu ikke trådt i kraft efter denne bestemmelse. Den 16. november 2001 var konventionen ratificeret af 14 stater. For hver stat, der ratificerer efter,